

Del sector

Bigues

Acabat l'estiu tornem a recobrar aquella vida pacífica tan característica de poble, sense aquells sorolls infernals de motos. Ja es tornen a sentir cantar les granotes, els grills, el mussol, la cabra, el gall de llavor, se sent el lladruc del gos, i l'oratge; el que en conjunt convida a dormir, a descansar, cosa que sols en podem fruir els qui tot l'any vivim en llocs d'estiu. Els que vénen de fora, com que són els portadors de la fressa, allà on es trobin els és difícil de poder viure amb quietud, descansar.

Cada dia se'ns compliquen més les coses en aquest poble, amb això del pla de desenvolupament. Ja estem en plena «obertura» de carrers, els que ja han estat batejats, tots tenen nom i a vegades donen lloc a mals entesos.

Aquí tenim el cas d'en Pau Pèndols de Rellogte de Can Cul d'Ou, el qual l'altre dia a l'arribar a casa seva es va trobar amb una cèl·lula de pagament en la que deia: Sr. D. Pablo Pèndulos de Reloj, calle de la Marmita, 69 i va preguntar a la seva senyora: —Vols dir Meri que això és per nosaltres? Com que es trobava fluixet d'armilla, a més, no es va donar per alludit.

Nosaltres hem estat més de sort, ens ha tocat nom de monja: Anna M.ª Mogas i Fontcuberta, encara que aquest cognom el suprimeixen per ser massa llarg; estem en època de restringiment. Estic content: jo també me'n dic de Fontcuberta, això és cosa familiar. Amb tot i això, seria més normal que s'anomenés carrer d'en Josep Argemí i Grau, promotor del mateix (E. P. R.). Que allà a l'altre món li tinguin més consideració.

Sobre obres municipals importants, sembla que va per llarg. Aquella bestiesa de milions es podran posar a guany fent-los participar de «la inflació». El que mana fa com vol i no té obligació de donar-ne raó, i en aquest cas ni als que paguen.

Tocant a l'internacional... Quina desfeta! Les corones i solis rodolen per la pols. Fins i tot al Negus l'hi ha tocat el rebre, i en Nixon? Tant que semblaven ser bones persones.

Una tardor més cau sobre les nostres espatlles, tornem estar al temps de les castanyes i tot fa pensar que en serà anyada.

Quant a les modes, sembla que no hi haurà problemes perquè es portaran molt els mateixos abrics de l'any passat.

Quina tronada la del dia 17! Que en va donar d'ensurts!, sobretot a aquelles persones que al primer tro es creien havia estat una detonació.

En bé dels bolets sigui.

M. Mas

Notícies

El passat mes d'agost, va tenir lloc un fet que, malgrat el ser un atemptat contra la propietat privada, va servir per a demostrar que en el nostre poble encara queda gent capaç de moure's i d'ajudar desinteressadament als altres, i això ens fa sentir a tots més units, o sigui més poble. També va servir per ratificar quelcom que tots ja sabíem, que disposem d'un Jutge de pau que sap on té la mà dreta i que no dubta un moment en córrer al lloc on és demanat i a altres que no té cap obligació d'anar-hi i en canvi no es fa pregar ni gota; com en aquest cas, ja que va perseguir junt amb uns quants voluntaris pel mig de camps i conreus a un pillet que enlloc d'espantar-se els hi plantà cara fins a tenir que lluitar cos a cos per agafar-lo (com demostren les esgarrapades i cops que varen rebre els perseguïdors), i així recuperar el que moments abans havia robat, junt amb altres, de Can Pratcorona.

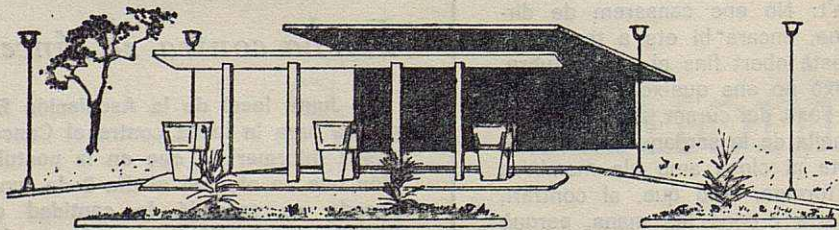
Gràcies Sr. Jutge i gràcies als qui, junt amb ell, passaren una estoneta de la tarda del diumenge corrent darrera un pillet que s'emportava quelcom que no era d'ells. Llàstima que després entren els lladres per una porta de la presó i surten per l'altra, però que hi farem, tot no pot ser.

Com cada any, quan l'estiu ja quasi se'ns escapa, ens ve a visitar el Círc, un circ que els qui tenim de 20 anys en endavant, hem vist créixer, fer-se gran, i que ja forma part de nosaltres. Al principi venia un carro amb quatre trastos, en canvi ara ja són dos o tres camions que munten una vertadera «carpa».

Malgrat la poca venda d'entrades que tenen (aquest any no arribaren al centenar), ells vénen cada any seguint el seu peregrinar, deixant de poble en poble un regust dolç al paladar als que com jo agraim la seva visita, doncs ajuden a conservar les tradicions.

Miquel Mas

Estación de Servicio

Santa Eulalia, s. a.

Número 7423